

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 30CoE/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204006
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8415204006.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v exekučnej veci oprávneného BECONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený advokátkou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnej W. Č., D.. XX.XX.XXXX, N. S. XX, XXX XX S., o vymoženie pohľadávky vo výške 930,97,- Eur s prísl. a trov exekúcie a o udelení poverenia na vykonanie exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok, č.k. 1Er/90/2015-38 zo dňa 27. apríla 2016, takto jednodhlasne

rozhodol:

I. Pokračuje v konaní s právnym nástupcom spoločnosti Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, a to spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

II. P o t v r d z u j e sa uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „Žiadosť súdneho exekútora JUDr. Michala Brožinu, so sídlom Exekučného úradu Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietá.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 243 d ods. 1 a 2, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 a 5 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník § 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený domáhal vymoženia pohľadávky priznanej právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882, zo dňa 16.04.2014, sp. zn.: IA-C/0314/0060. Uviedol, že medzi oprávneným a povinným bola dňa 28.04.2011 uzatvorená zmluva o úvere č. 5001396511, na základe ktorej boli oprávneným povinnému poskytnuté finančné prostriedky. Predmetná zmluva o úvere predstavuje spotrebiteľskú zmluvu, pretože bola uzatvorená medzi dodávateľom (oprávneným) a spotrebiteľom (povinným) v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a spíňa aj druhý znak spotrebiteľských zmlúv spočívajúci v tom, že jej ustanovenia boli pre spotrebiteľa vopred pripravené. Vo všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť uzatvorenej zmluvy o úvere je zakomponovaná rozhodcovská doložka, ktorá síce dáva povinnému ako spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným rozhodcovským súdom, alebo v prípade, kedy bude povinný žalobcom. Rozhodcovská doložka je v posudzovanom prípade súčasťou obsahu všeobecných obchodných podmienok, ktoré právny predchodca oprávneného v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa v prípadoch uzatvárania zmlúv rovnakého druhu a neurčitého počtu. Rozhodcovskú doložku si povinný ako spotrebiteľ osobitne nevyjednal. Povinný mohol len formulárovú zmluvu o úvere, ktorej

neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky obsahujúce rozhodcovskú doložku, ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť sa všetkým všeobecným úverovým podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal oprávnený ako prvý. Rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože nebola spotrebiteľom (povinným) osobitne vyjednaná a núti spotrebiteľa (povinného) v určitých prípadoch neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Oprávnený nepreukázal, že by splnil zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 92b zákona o bankách, nakoľko v zákonom vyžadovanom preukázateľnom poučení povinného o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a následnej voľby povinného pre uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy možno hovoriť o prípade, keď sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť všeobecných obchodných podmienok (ako tomu bolo aj v posudzovanej veci). Rozhodcovský súd odvodzoval v danej veci svoju právomoc od neprijateľnej rozhodcovskej doložky, ktorá ako každá neprijateľná podmienka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve je neplatná.

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený v celom rozsahu. Odvolanie právne odôvodnil ust. 3654 ods. 1 písm. d), a), e), f), g), h) a b) zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietal, že súd prvej inštancie prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako pripúšťa výslovné znenie § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Namietal, že existuje prekážka res iudicata, pretože exekučný súd nie je oprávnený skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, skúmať rozhodcovské konanie, ani zmluvu na základe ktorej bol tento vydaný, keďže doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Konštruovaním nového skutkového stavu bez účasti oprávneného a odňatím možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a skutkovému stavu, súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, odňal účastníkovu konania (oprávnenému) možnosť konať pred súdom a nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS/93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny právny akt je výlučne aktom sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny, a v žiadnom prípade interpretačný. Uviedol, že došlo k porušeniu právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy voči v skutkovo a právne obdobných veciach v troch veciach poverenie vydajú aj zamietajú. Ďalej namietal neprimerané zvýhodňovanie povinného pre exekučným súdom na základe jeho postavenia. Poukázal na skutočnosť, že Rozhodcovská, arbitrážna a mediálna, a.s. je členom záujmového združenia zapísaného v zozname stálych rozhodcovských súdov, ktorý vedie Ministerstvo spravodlivosti SR, a je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory s číslom SRS 001. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje, alternatívne, aby príslušný súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

5. Povinná sa k odvolaniu nevyjadřila.

6. Súdny exekútor podaním zo dňa 20.03.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.03.2017 navrhol zmenu účastníka, pričom k návrhu pripojil návrh na zmenu účastníka konania, ktorý bol právnym zástupcom oprávneného adresovaný súdному exekútorovi a Zmluvu o postúpení pohľadávok medzi Poštovou bankou a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a Zmluvu o postúpení pohľadávok medzi BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o..

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že Poštová banka, a.s. a povinná ako klient uzatvorili Zmluvu o úvere - dostupnápôžička č. 5001396511 (ďalej len „Zmluva“), ktorá bola podpísaná povinnou dňa 18.04.2011 a bankou dňa 28.04.2011. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- Eur v 50 mesačných splátkach, s výškou mesačnej splátky 33,00,- Eur, celkovou výškou nákladov 668,77,- Eur, s dátumom konečnej splatnosti 17.06.2015, dátumom prvej platby do 17.05.2011, úrokovou sadzbou 25,5% p.a., s dátumom každej ďalšej platby k 17. dňu v mesiaci a s priemernou RPMN na trhu 44,86% a RPMN banky 32,84%. Súčasťou Zmluvy bolo v časti 3 bod 5 ustanovené, že sa zmluvné strany dohodli, že akékoľvek spory vzniknuté z uvedenej zmluvy budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. časti všeobecných obchodných podmienok. Vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 10.2 Riešenie sporov, bod 10.2.2 je uvedené, že banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov pri poskytovaní služieb, bankových produktov a/alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej Zmluvy a to buď pred rozhodcovským súdom alebo všeobecným súdom Slovenskej republiky. Dňa 16.04.2014bol vydaný rozhodcovský rozsudok STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Sienkiewiczova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 35 862 882, sp. zn. IA-C/0314/0060, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2014 a vykonateľnosť dňa 03.06.2014. Podaním zo dňa 25.03.2015 doručeným súdnemu exekútorovi dňa 31.03.2015 bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok. Podaním zo dňa 21.05.2015, doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.05.2015 bola súdny exekútorom podaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podaním zo dňa 20.03.2017, doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.03.2017 bol súdnym exekútorom podaný návrh na zmenu účastníka konania, ktorého prílohou bol návrh oprávneného na zmenu účastníka konania na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o.. Prílohou uvedeného podania bola aj Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2015 zo dňa 25.06.2015 uzatvorená medzi Poštovou bankou, a.s. a BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a Zmluva o postúpení pohľadávok č. 2/2015 zo dňa 26.06.2016 medzi BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a PRO CIVITAS, s.r.o..

10. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) účinného v čase uzatvorenia zmluvy je spotrebiteľskou zmluvou každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

13. Podľa ustanovenia § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

15. Podľa ustanovenia § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

16. Podľa ustanovenia § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy sa veriteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

18. Podľa ustanovenia § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

19. Podľa ustanovenia § 243d ods. 1 Exekučného poriadku, Exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4e ad) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

20. Podľa ustanovenia § 93b ods. 1 a 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy, Banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20050101.html>>] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. Návrh rozhodcovskej zmluvy podľa odseku 1 sú banky a pobočky zahraničných bánk povinné predložiť svojim klientom najneskôr pri uzatváraní obchodu, na ktorý sa nevzťahuje už uzavretá rozhodcovská zmluva. Klient nie je povinný prijať návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1; ak klient neprijme návrh rozhodcovskej zmluvy predložený podľa odseku 1, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov.

21. Z obsahu spisu vyplýva, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1/2015 a Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 2/2015, došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 83 104 Bratislava, IČO: 45 869 464.

22. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd zistil, že oprávnený dňa 09.08.2017 zanikol v dôsledku zrušenia spoločnosti bez likvidácie - zlúčenie spoločnosti.

23. Podľa ustanovenia § 64 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

24. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložka č. 6058/B Krajský súd v Prešove zistil, že pôvodný oprávnený, spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 zanikla dňa 09.08.2017 v dôsledku zlúčenia, pričom jej právnym nástupcom sa stala spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

25. Vzhľadom na to, že oprávnený zanikol počas odvolacieho konania, teda skôr, ako sa konanie vo veci právoplatne skončilo, Krajský súd v Prešove podľa povahy sporu posúdil, že môže v konaní pokračovať. Preto bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) rozhodol o pokračovaní v odvolacom konaní s právnym nástupcom po oprávnenom.

26. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa samotného oprávnenia exekučného súdu preskúmať exekučný titul, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo 146/2011 <<http://merit.slv.cz/3Cdo146/2011>>, podľa ktorého exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie

prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rovnaký právny názor je obsiahnutý aj v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 6Cdo 207/2011 <<http://merit.slv.cz/6Cdo207/2011>>, podľa ktorého už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práva a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednávať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. (Obdobne porovnaj aj uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 6 Cdo 143/2011 <<http://merit.slv.cz/6Cdo143/2011>>, sp. zn. 2 Cdo 245/2010 <<http://merit.slv.cz/2Cdo245/2010>>, uznesenia Ústavného súdu vo veciach sp. zn. IV. ÚS 55/2011 <<http://merit.slv.cz/IV.US55/2011>>, sp. zn. IV. ÚS 60/2011 <<http://merit.slv.cz/IV.US60/2011>> a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 <<http://merit.slv.cz/II.US2164/10>> zo dňa 1.11.2011)

27. Odvolací súd poukazuje na kritériá neprijateľnej podmienky, za ktorú sa považuje podmienka, ktorá je obsiahnutá v štandardnej formulárovej zmluve, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, pričom nerovnováha musí byť daná v neprospech spotrebiteľa.

28. Prvostupňový súd odôvodnil neprijateľnosť rozhodcovskej doložky tým, že si ju spotrebiteľka osobitne nevyjedнала a poukázal na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Ide o zásadné rozhodnutie a odvolací súd sa s ním stotožňuje.

29. Postup súdu bol v súlade s článkom 2 ods. 2 Ústavy SR a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie. V danom prípade zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia súdom prvého stupňa nemalo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd postupoval podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a preto následne po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia bude exekučné konanie zastavené v súlade s ustanovenia § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Právne posúdenie neplatnosti rozhodcovskej doložky je v súlade aj s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.

30. Uvedeným postupom exekučného súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom účastníkom konania, ani k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, prípadne práva na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky.

31. Naopak, dojednanie rozhodcovskej doložky, v zmysle ktorej na konanie zo zmluvy o úvere je oprávnený len rozhodcovský súd, je v rozpore s právom na súdnu ochranu zaručeným Ústavou Slovenskej republiky. Posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>, v zmysle ktorého v pochybnostiach obsahu spotrebiteľských zmlúv sa aplikuje výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, čo je v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

32. S oprávneným nie je možné súhlasiť, že išlo o naplnenie § 93b Zákona o bankách, lebo nedošlo k individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej doložky, ktorá bola vopred pripravená na formulárovom tlačive právneho predchodcu oprávneného. Možnosť voľby povinných nepriať návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy je len iluzórna, keďže rozhodcovská doložka bola vopred pripravená pre neurčitý počet klientov. Pokiaľ povinná chcela uzatvoriť zmluvu o úvere, museli bezpodmienečne súhlasiť aj so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré obsahovali rozhodcovskú doložku. Odvolacia námietka, ktorou oprávnený poukázal na plnenie si zákonnej povinnosti svojho právneho predchodcu v zmysle § 93b Zákona o bankách, nebola preto dôvodná.

33. Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13/EHS zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Z uvedeného predovšetkým vyplýva, že ak vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozhodnutia, musí podľa vnútroštátnych procesných pravidiel aj bez návrhu preskúmať rozpor rozhodcovskej doložky s vnútroštátnymi predpismi v oblasti verejného poriadku, musí takisto preskúmať aj bez návrhu nekalú povahu tejto doložky v súvislosti s článkom 6 uvedenej smernice hneď po tom, ako je súd oboznámený s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel. (Pozri uznesenie Súdneho dvora C-76/10 - Pohotovosť s.r.o. / Iveta Korčková, bod 50, 51)

34. Odvolací súd nevidí žiadny dôvod na to, aby sa uvedené závery nemali vzťahovať aj na stav, keď rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, pretože podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012).

35. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 <<http://merit.slv.cz/III.US209/04>>).

36. Neobstojí ani námietka oprávneného, že právoplatný rozhodcovský rozsudok predstavuje prekážku res iudicata, nakoľko neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu. Z uvedeného dôvodu preto ním vydaný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej pre občianskoprávne konanie o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2015 sp. zn. 3 Cdo 27/2011).

37. Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

38. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky odvolací súd vidí tiež v geografických dôvodoch v zmysle judikatúry súdneho dvora C-240/98 - C-244/98 Oceáno Grupo Editoriale. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 368 km (Vlkovce - Bratislava) na rozhodcovské konanie je odradzujúca.

39. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 C.s.p. v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).